

E ora cand amurgul

Lilika

E ora când amurgul înflăcărează ulmi
Și cornul de seară răsună pe-aproape,
Tilinka de soc doinind peste culmi
Adună toți cerbii pe repezi hârtoape.

Zefirul devine domol, iar în șoaptă
Cu blândă suflare animă pădurea,
Și vuietul scade cu încă o treaptă
Iar somnul adoame încet toată firea.

Legându-mi un vis de-nnoptare
Am norul pe umeri și luna-n priviri
Pe ochii aprinși mă mângâie-o boare
Luceafărul pâlpâie-albastre luciri.

Trăiește-ascuns în noi, în fiecare,
Un ceas domol de-odihnă și de vis
Pătrunde-adânc ca ultimă chemare
Și contemplând, sublimul l-am atins.